

2010. böjtelő havának
14. napján

BÉKEHÍR

Angyalföldi Szent László Plébánia lapja

47. szám

A te keresztet Isten örök bölcsessége ősidőktől fogva neked szemelte ki a te keresztet: szívéből szakította édes ajándéku. Mielőtt válladra bocsátott volna, szemügyre vette mindent látó fényel: átgondolta isteni értelemmel, vizsgálta bölcs igazságossággal; átmelengette szerető karjával, mindkét kezével mérte tapintotta, nehogy milligrammnyival akár nehezebb, milliméternyivel netán nagyobb legyen. Aztán megáldotta legszentebb Nevével és felkenete szívének szent kegyelmével:

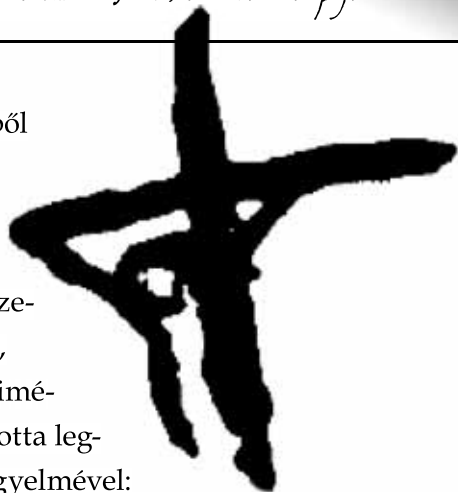
átitatta vigasznak olajával - majd rád nézett s mérte bátorságodat. Jajongna a fa a művész keze alatt, ha beszélni tudna: a végső éle azonban nem okozhat fájdalmat annak, ami élettelen. a te szíved él, nem csoda, ha belesajog a fájdalomba. Fogadd el! Az égből való hát ez a kereszt és a tied! Isten különös bizalmának jele és az Ő mindig könyörülő szeretetének alamizsnája: az égbe vezető út jegye.

Szalézi Szent Ferenc

Szalézi Szt. Ferenchez egy előkelő hölgy ment gyónni. Amikor elmondta minden bűnét és megkapta a feloldozást, felemelkedett a térdeplőről és szégyenkezve fordult a püspökhöz. - De mostmár, hogy ennyi bűnt és ilyen utálatosakat meggyóntam Önnek, minek néz engem? - Szentnek! - hangzott kurtán a felelet.

A tartalomból:

Liturgikus naptár • Interjú • Elmélkedés • Tanúságtétel • Mese • Vers •
Közös élményeink • Szentek élete • Hirdetés • Programok

LITURGIKUS NAPTÁR

2010. február

16. kedd (Szent Julianna)
Jak 1,12-18; Zs 93; Mk 8,14-21
17. szerda: HAMVAZÓSZERDA
Joel 2,12-18; Zs 50; 2Kor 5,20 - 6,2; Mt 6,1-6.16-18
18. csütörtök (Boldog Fra Angelico)
MTörv 30,15-20; Zs 1; Lk 9,22-25
20. szombat (Boldog Marto Ferenc és Jácinta)
Iz 58,9b-14; Zs 85; Lk 5,27-32
21. vasárnap: NAGYBŐJT 1. VASÁRNAPJA (Damiáni Szent Péter)
MTörv 26,4-10; Zs 90; Róm 10,8-13; Lk 4,1-13
22. hétfő: SZENT PÉTER APOSTOL SZÉKFOGLALÁSA (ünnep)
1Pét 5,1-4; Zs 22; Mt 16,13-19
23. kedd (Szent Polikárp)
Iz 55,10-11; Zs 33; Mt 6,7-15
24. szerda: SZENT MÁTYÁS APOSTOL (ünnep)
ApCsel 1,15-17.20-26; Zs 112; Jn 15,9-17
28. vasárnap: NAGYBŐJT 2. VASÁRNAPJA
Ter 15,5-12.17-18; Zs 26; Fil 3,17 - 4,1; Lk 9,28b-36

2010. március

4. csütörtök (Szent Kázmér)
Jer 17,5-10; Zs 1; Lk 16,19-31
7. vasárnap: NAGYBŐJT 3. VASÁRNAPJA (Szent Perpétua és Felicitás)
Kiv 3,1-8a.13-15; Zs 102; 1Kor 10,1-6.10-12; Lk 13,1-9
8. hétfő (Istenes Szent János)
2Kír 5,1-15a; Zs 41-42; Lk 4,24-30
9. kedd (Római Szent Franciska, Savio Szent Domonkos)
Dán 3,25.34-43; Zs 24; Mt 18,21-35
15. hétfő (Hofbauer Szent Kelemen)
Iz 65,17-21; Zs 29; Jn 4,43-54
17. szerda (Szent Patrik)
Iz 49,8-15; Zs 144; Jn 5,17-30
18. csütörtök (Jeruzsálemi Szent Cirill)
Kiv 32,7-14; Zs 105,19-23; Jn 5,31-47
19. péntek: SZENT JÓZSEF (főünnep)
2Sám 7,4-5a.12-14a.16; Zs 88,2-29; Róm 4,13.16-18.22; Mt 1,16.18-21.24a
21. vasárnap: NAGYBŐJT 5. VASÁRNAPJA (Szent Benedek, Flúei Szent Miklós)
Iz 43,16-21; Zs 125; Fil 3,8-14; Jn 8,1-11
23. kedd (Mongrovejói Szent Turibiusz)
Szám 21,4-9; Zs 101; Jn 8,21-30
25. csütörtök: URUNK MEGTESTESÜLÉSÉNEK HÍRÜLDÁSA (főünnep) (Szent Izsák)
Iz 7,10-14; Zs 39; Zsid 10,4-10; Lk 1,26-38
27. szombat (Szent Rupert)
Ez 37,21-28; Jer 31,10-13; Jn 11,45-56
28. vasárnap: VIRÁGVASÁRNAP
Iz 50,4-7; Zs 21; Fil 2,6-11; Lk 22,14 - 23,56
30. kedd (Climacus Szent János)
Iz 49,1-6; Zs 70; Jn 13,21-33.36-38
31. szerda (Szent Ámosz, Szent Benjamin)
Iz 50,4-9a; Zs 68,8-34; Mt 26,14-25

2010. április

1. csütörtök: NAGYCSÜTÖRTÖK
Kiv 12,1-8.11-14; Zs 115; 1Kor 11,23-26; Jn 13,1-15
2. péntek: NAGYPÉNTEK (Paolai Szent Ferenc, Prohászka Ottokár)
Iz 52,13 - 53,12; Zs 30; Zsid 4,14-16; 5,7-9; Jn 18,1 - 19,42
3. szombat: NAGYSZOMBAT
4. vasárnap: HÚSVÉTVASÁRNAP (Szevillai Szent Izidor)
ApCsel 10,34a.37-43; Zs 117; Kol 3,1-4; Jn 20,1-9
5. hétfő (Ferrer Szent Vince)
ApCsel 2,14.22-32; Zs 15; Mt 28,8-15

INTERJÚ GYERGYÓI DÁVIDDAL, TEMPLOMUNK WEBOLDALÁNAK KÉSZÍTŐJÉVEL

» *Először is gratulálunk a megújult, izléses és áttekinthető honlaphoz!*

Köszönöm szépen, bár még nincsen kész teljesen, még mindig fejlesztgetem. Főleg a fórum regisztráció az, amivel a legtöbb gond van, de sikerült könnyíteni rajta, így könnyebben tagja lehetsz az oldalnak. A másik nehézség, ami minden weboldal szerkesztő dolgát megnehezíti, hogy az egyik leggyakrabban használt böngésző nem tudja teljesen jól értelmezni a HTML nyelvét, így arra külön oda kell figyelni, hogy mindenki gépén egyformán szépen jelenjen meg az oldal. Nagyon örülök, hogy ilyen szép lett, köszönhető Szolnoki Jancsinak.

» *Hogyan találkozottál a hitélettel?*

Szüleim éltek a hitüket, így szerencsére megkaptam a vallásos nevelés kegyelmét, és már ovis korom óta hittanra jártam Kerényi Lajos atyához. Még Szigethalomról is az ő plébániáján kaptam hitoktatást, és ott lettem elsődolgozó.

» *Hogyan kerültél a Béke térre?*

Édesanyám két barátinjével elhatározta, hogy három nagycsaládot megismertetnek egymással. Az egyik barátinő Szolnoki Vica volt. Így én is megismertem ezt a rendes családot, akik elhívtak szilveszterezni 2004-05-ös évben. Hívtak kirándulni, és a Kavics Közibe is becsatlakoztam, és mikor megtudták, hogy szaxofonozok, elhívtak a gitáros énekkarba, így 2005 szeptemberétől már jártam oda is. Aztán valaki megkérdezte, hogy mért nem oda járok misére? Mondtam neki, hogy akkor 6-kor kéne kelnem. Erre azt mondta, hogy Ő is akkor kel. Aztán belegondoltam, hogy végül is megéri korábban felkelni. Így kerültem ebbe a nagyszerű közösségbe. Persze az is nagy szerepet játszott, hogy Szigethalmon nem volt valami izgi a közösség, mert nem voltak fiatalok. Egyetlen közösségem a gimni volt, ami nem volt épp katolikus. Már ide jártam, amikor még Kerényi atya felkészített a bérnyúlásra, ami persze egy kicsit azt is jelentette számomra, hogy amit addig tanultam, és darabokban megvolt, az valahogy összeforrt, és új, mélyebb hitet, és kitartást adott pl. a korán kelésekhöz is.

A Béke tér tehát az első, de még két éve egy egyetemista társam hívott a Rózsák terére is, gitáros szentségimádásra szaxofonozni. Ott is éreztem, hogy van egy kis közösség, ahol nagy a szeretet, fiatal atya, de időm nem volt, hogy oda is tudjak járni. Aztán a véletlen műve volt, hogy Laci atya pont oda került, és mégis lett hirtelen időm a Rózsák terei énekkarra is, mert széteső félben voltak. Viszont egyszerre két lovat nem lehet megülni, kivétel ha számi ikrek. De nem azok, így nagyon nehéz ide is, meg oda is járni a sok program ütközés, és a fáradtság miatt.

» *Tavaly nagyon fiatalon részesítettétek egymást Katival, hitveseddel a házasság szentségében. Honnan vettétek az erőt egy ilyen életre szóló döntés meghozatalához?*

Katit itt ismertem meg a gitáros énekkarban. Ők Aradról „véletlen” ide költöztek. Én meg Szigethalomról „véletlen” ide jártam. Mikor már tudtam, hogy össze jöhetünk, akkor Istent kértem, hogy „Legyen meg a Te akaratod.” Gondoltam, lesz, ami lesz, összejövünk, és ki tudja meddig tart. Hát Isten tudja, ezért kértem Őt, hogy segítsen. És mikor láttam, hogy Ő az, akit egész életemben szeretni fogok, megfogadtam, hogy megkérem a kezét. Miután megtettem, sokan kérdezték, hogy nem korai még? Hát én nem láttam annak. Szerintem nincs olyan házasság, ami elromlott, tönkrement, csak olyan van, amit nem akarnak kijavítani, nem tartják karban. „Vállaltad, vagy nem vállaltad?” szokta kérdezni Lajos atya. Ha meg vállaltam, akkor úgy is teszek. A magyar nyelv annyira szépen fejezi ki a lényegét: Ha azt mondom, hogy szeretem őt, akkor lehet látni, hogy a szeretet, az egy ige. Cselekvést fejez ki. Ugyanezt nem tudjuk a szerelem szóval kimondani. Nincs rá szó. Szerelmes vagyok beléd. Itt a „szerelmes” egy melléknév. A szerelem egy érzés, és nem több. A szeretetet akarni is kell, az nem csak egy érzés. A kitartás, és hűség kíséri a jó házasságot.

Megint sokan kérdezték már azt is, hogy nem várunk-e még, hogy jobban megismerjük egymást. Hát ha megváltozik. Erre azt mondom, hogy igen, meg fog változni. Abban biztos lehetsz, hogy akit most ismersz 5-10 év múlva egészen más lesz. Az emberben található sejtek (kivéve az agyban találhatóak) is lecserelődnek, és egy sejt életkora kb 7 év. Így minden 7 év múlva biológiailag szinte teljesen más lesz az ember.

Gyakran találkozhatunk manapság olyan párokkal is, akik szeretik egymást, és össze-költöznek, csak azért, hogy kipróbálják a házasság életet. Ez egy fiatal párnak csábítóan hangzik,

izgalmasnak, de a házasság életet nem lehet kipróbálni. Csak úgy, ha megkötitek a házasságot. Ezt ahhoz tudnám hasonlítani, hogy egy ember házat akar építeni. Megtervezi a legjobb tudása szerint, és amikor a tervrajz kész, még nem tudja eldönteni, hogy a falak elbírják-e a tetőt. Épp ezért kipróbálja, el is kezdi építeni a falakat, és rá a tetőt, de a ház alapjáról még hallani sem akar addig, amíg meg nem tudja, hogy megáll-e a falain a ház. Még nem házasodik meg, mert nem biztos benne, hogy működik. Pedig a házasság megerősít. Olyan, mint az alap. A tervrajz elkészült, amit papíron ki tudtál számolni, azt kiszámoltad, ellenőrizted (jegyesség, ismerkedés), és amikor az építkezés van a sor, a sziklaszilárd alapot építéd először, és arra építéd a házat. A házasság szentsége megerősíti a feleket (falakat), és erőt ad, hogy elbírják az élet nehéz dolgait.

» *Van-e kedvenc tárgyad, szertartásod, vagy bármi más, ami kezdettől fogva különösen is vonz az egyházhoz?*

A ministrálás. Olyan jó az oltárnál ott lenni, amikor mise van. Középről figyelni, ott lenni, részt venni benne, átélni. Egészen más a mise onnan, mint a padokból.

A WEBOLDAL BEMUTATÁSA

<http://beketer.ghost.hu>

Útjára indult a felújított Béke téri honlap! Bízunk benne, hogy a megújult külső, és tartalom elnyeri tetszésüket.

Az oldalon továbbra is olvasható a **TEMPLOM TÖRTÉNETE**, új képekkel illusztrálva, valamint felkerült egy video a különleges táblás oltárkép nagybőjti „átváltásáról” is. Megtalálható templomunk **SZERTARTÁSRENDEJE**, a **PLÉBÁNIAHIVATAL** ügyintézési tájékoztatója: keresztelezésről, elsőáldozásról, bérmálásról, házasságkötésről, gyógyási lehetőségekről, betegellátásról, temetésről és a templom kegyeleti helyéről. Tájékoztatót kaphat a látogató a **HITOKTATÁS** rendjéről a plébánián és az iskolai hittanórákon. Bemutakoznak a plébánia **KÖZÖSSÉGEI**, és megtalálható újságunk, a **BÉKEHÍR** valamennyi eddig megjelent száma is. A plébánia életének hétköznapi és ünnepei, valamint az egyéb közösségi programok fényképei is megtalálhatóak a **KÉPTÁR**ban, ahol több mint 100 albumba rendezve 2000-nél is több kép segítségével idézhető fel a plébánia életének elmúlt évtizede. Lehetőség van online közösségi eszmecesterére is a **FŐRUM**ban, ahol regisztráció után kérdéseket tehet fel - vagy válaszolhat meg, megvitathat bármit, amiben bizonytalan, vagy amiben szakértőnek érzi magát, kérhet segítséget vagy jelezheti észrevételeit; véleményét beírhatja **VENDÉGKÖNYV**ünkbe illetve jelentkezhet **INFORMÁCIÓS LISTÁNK**ra, hogy hetente e-mailben is megkaphassa plébániánk hirdetéseit. Az **AKTUALITÁSOK** menüpontnál naprakész információkat talál a folyamatban lévő eseményekről. Észrevételeit és javaslatait a holnappal és egyéb tartozékaival kapcsolatban megoszthatja a szerkesztőkkel, akik szívesen fogadnak minden kritikát, elismerést és javaslatot.

Kívánjuk minden testvérünknek, aki ily módon is szeretne plébániánk közösségéhez csatlakozni, hogy olyan szeretettel és lelkesedéssel böngéssze az oldal lapjait, amilyennel a szerkesztők és a készítőik végezték feladatukat.

ati

ELMÉLKEDÉS

RÉSZLETEK LOYOLAI SZENT IGNÁC EGY LEVELEBŐL

A mi Urunk, Krisztus kegyelme és szeretete legyen mindig javunkra és segítségünkre. (...) Aki kevésbé határozott, az keveset is ért meg, és még kevésbé segít. De az Úr lát minket, és a segítségünkre siet.

Minden elmélkedés, melyben az értelem fáradozik, fásasztja a testet is. Másak a rendezett és pihentető elmélkedések, amelyek kellemesek az értelem számára, és a lélek alsóbb részének nem fásasztóak. Ezek nem igényelnek sem belső, sem külső erőfeszítést; ezek nem fásasztják a testet, hanem pihentetik. Ezt azonban két dolog akadályozhatja:

Az első: Ha a testnek szükséges természetes erőfenntartást és rekreációt megvonjuk. A természetes erőfenntartás megvonásán azt értem, ha valaki, mert hosszasan elmélkedésekkel foglalkozik, elfelejti megadni a testnek a természetes felfrissülést, elhanyagolja az erre szükséges órákat. „Rekreációnak”, jámbor rekreációnak nevezem, amikor hagyjuk, hogy az értelem azt gondolja, amit akar, de csak jó, vagy indifferens dolgokat, semmiképpen sem rosszakat. (...)

A második: Sokakkal megtörténik (...), hogy mielőtt aludniuk kellene menni, nagyon erőltetik az értelmüket, és ezután képtelenek már elaludni, mert állandóan a szemlélt és elképzelt dolgokra gondolnak. Az ellenség itt aztán nagyon fáradozik, hogy jó dolgok legyenek ezek, azért hogy majd a test szenvedjen a megrövidült álma miatt. Ezt egészen el kell kerülni. (...)

Az egészséges test nagymértékben segít, hogy rosszat, vagy jót tegyünk: sok rosszat tesznek azok, akik megromlott akaratúak és sok rossz szokással vannak, és sok jót azok, akiknek az akaratuk Istenhez, a mi Urunkhoz kötődik és a jó szokásokhoz alkalmazkodott. (...)

Gondoljon mindenképp arra, hogy az Úr szereti Önt, ami felől nincs semmi kétségem, és válaszoljon neki ugyan azzal a szeretettel.

Egyáltalán ne törődjön a rossz, tisztátalan, vagy érzéki gondolatokkal, a bátortalansággal, vagy lustasággal, ha ezek az Ön akaratával szemben állnak. Azt, hogy mindez, vagy legalábbis egy része ne forduljon elő, még sem Szent Péter, sem Szent Pál nem érte el. Mégis, ha nem is mindent, de sokat elérhetünk, ha az ember nem csinál ügyet magának ezekből a dolgokból. Ahogy ugyanis az üdvösségemet nem az angyalok jócselekedetei által kell elérnem, úgy a rossz gondolatok és gyengeségek miatt sem kell elkárhoznom, amelyeket a gonosz angyalok, a világ és a test mutatnak nekem. Isten, a mi Urunk azt akarja, hogy egyedül a lelkem feleljen meg az Ő Isteni Fölségének, és az így hozzásimult lélek irányítja majd a testet az isteni akarat szerint, akár akarja a test, akár nem. Ebben áll a mi legnagyobb harcunk, és ez nyeri el az örök és legfőbb jószág tetszését.

Az Ő végtelen hűsége és kegyelme által tartson minket mindig kezében!

Velencéből, 1536. szeptember 11. Jóságban szegény Iñigo

IMA

Az ideai egyházi év a papság éve. Idézzük fel többször ebben az időszakban Nagy Szent Leó pápa jó papokért való imáját:

Mennyei Atyánk, add meg papjaidnak szolgálatodnak kegyelmét.

Újítsd meg szívükben a szentségnek lelkét, hogy a tanítás, melyet nekik kell adniuk, példájukkal közelebb vigyen minket hozzád.

Szent Lelked ajándékaiból adj nekik, Urunk okos szerénységet, bölcs szelídséget, mértéktartást, jóságot, szívbeli tisztaságot, lelki szabadságot.

Töltsd el őket teljesen szentséges szeretetteddel, hogy egészen a Tied legyenek, és dicséretes módon éljenek, anélkül, hogy a dicséretet hajhásznák.

Add meg nekik a kegyelmet, hogy a lélek és test tisztaságában téged dicsőítsenek, szeretetben éljenek és szolgáljanak téged.

Te légy az ő dicsőségük, örömük, vágyuk, Te légy a szenvedésben vigasztalásuk, a kétségek közt tanácsadójuk, az igazságtalanságok között védelmük, betegségben orvosságuk.

Engedd Uram, hogy a Te közösséged pásztoraival békességben éljenek, hogy egykor jól adhassanak számat működésükről, s az örök élet jutalmát elnyerhessék.

Amen

KÖZÖS ÉLMÉNYEINK

FÉRFI ZARÁNDOKLAT

2009.11.14.

Szinte nem lehet szavakba önteni, azokat a lelkileg gazdagító élményeket, amit kaptam, kiszakadva a mindennapok rohanó ritmusából a legutóbbi *férfi zarándoklat* alkalmával.

Ez már a második zarándoklat, utólag sajnálom, hogy az első nem tudtam részt venni. Kiemelném, hogy fontos dolog a szellemi ráhangolódás, annak ellenére, hogy különböző korosz-

tály vett részt, mégis egy nagy egységet alkottunk, a Jó Istent képviseltük mindannyian.

Érdekes volt számomra az, hogy bár ismertem pár résztvevőt már korábban is, mégis új oldalukat is megismerhettem. Kellems meglepetés volt, hogy Györök Tibor káplán atya plébániánk fiatal új tagja, milyen érdekes feladatokkal színesítette a zárándoklat programját. Csoportokra osztotta fel a tagokat, külön témát adott minden csoportnak, amit ki kellett dolgozni, a zárándoklat állomásain megosztani a résztvevőkkel, és közösen átbeszélni. Nagyon érdekfeszítő volt. Jó volt beszélgetni, mert már azt tapasztalom, hogy ebben az *informatikai szupervilágban*, egyre kevesebbet beszélgetnek az emberek, ráadásul nem olyan témákban, ami előreviszi az embert. Érezni lehetett, hogy itt mindenki őszinte egymáshoz, ami manapság igen ritka, mert az emberek egy álarcot felöltve élik az életüket. Ez óriási hiba, ezért nekünk Istent követő embereknek az egyik legfőbb feladatunk, az hogy, utat kellene mutatnunk, felszínre kellene hozni az igazi belső értékeket, és Jézust követve szeretetet sugározni. Ez a mai világban szintén nem egyszerű feladat, erre a célra a legmegfelelőbb volt ez a zárándoklat, amit folytatni kell. Minimális anyagi ráfordítással, hatalmas erőt kaphat az ember.

Egyszóval csodálatos napot töltöttünk el 2009 novemberében Mátraverebély Szentkúton. Szívünk megtelt örömmel és boldogsággal, alig várom a következőt, mindenkinek csak ajánlani tudom és kérem a férfi híveinket, hogy csatlakozzanak és mindenkinek legyen része ebben a „csodában”, hogy feltöltődve induljunk neki az élet sűrű, gondokkal teli mindennapjainak.

„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön nyugtat engem és csendes vizekhez terelget engem. Lelkemet megővidámítja az igazság ösvényein vezet engem az Ó nevéért.” (Zsoltárok Könyve 23.2,3.)

Varga Balázs (Oltári szolgálatot teljesítő hívő)

JUBILEUMI CSERKÉSZTALÁLKOZÓ

2009 december 5.

A találkozás egy-egy felebaráttal és baráttal mindig élmény. Kiváltképpen, ha a találkozás célja ünnep. Az ünnepek közül is ritka, amelyik nem viszonylag sűrűn ismétlődik, hanem lényegénél fogva egy nagyobb időegységnek, illetve az abban történt eseményeknek, személyeknek, fogalmaknak és akár tárgyasul emlékeknek ad tiszteletet, helyet és néhány órát a megemlékezésre.

Ilyen különleges, jubileumi ünnepre jöttek össze azok a cserkészek, akik a plébánián működő 370. sz. Szent Antal Cserkészcsapat megalapításának 70., újjászervezésének 20. évfordulójáról emlékeztek meg.

A szervezés fázisában kiderült, hogy bár nagyon kevesen, de még élnek a háború előtti tagok közül is. Ők sajnos már nem tudtak eljönni a találkozóra, de eljuttatták üdvözlőlevelüket a számukra ismeretlen testvéreinknek.

Rajtuk kívül öten külföldi tartózkodásuk, néhányan egyéb fontos elfoglaltságuk miatt nem tudtak velünk tartani, de sajnos sokakat a közöny, sőt egyfajta szégyenérzet tartott távol. Így is szép számmal jöttünk össze, hogy az Ugróczy Gyula atya által celebrált ünnepi szentmisén és az azt követő vetítésen és agapén idézzük fel a cserkészfogadalmat és egyéb eszményeket, kedves emlékeket, életünk aprónak tűnő, mégis meghatározó momentumait. Jó érzés volt megannyi tábori és ki tudja hányféle egyéb kaland után újra egymás szemébe nézni, eltűnődni a változáson, elcsodálkozni a színes múltón és újra egy kis erőt venni egymástól.

Mert hagyományos, közös kézfogásunkat mindahányan zsebünkben rejtgetjük és erejét, vagy melegét elővesszük, ha arra alkalom adódik, vagy szükség kényszerít. Bátran tehetjük ezt, mert részesei lehetünk a közösségnek. A részvétel pedig épp úgy ingyenes, mint a 70, illetve 20 év alatt a Jóistentől felhalmozott ajándékok mindegyike. Ma még vannak maroknyian, de lesznek-e a jövőben, akik szívesen nyújtják kezüket ezekért az ajándékokért?

2010 január 19. Találkozás (2)

A már említett idős cserkészeket később meg is látogattam. Kiderült, hogy Nick Ferenc és Rozsnyai Bélán kívül már csak egy cserkész él az alapító 370-esek közül. Feri bácsiék hál' Istennek kitűnő szellemi állapotban vannak, így rengeteg élményt tudtak felidézni a régi Angyalföldről, Béke térről és az ottani ifjúsági életéről, cserkész kalandokról.

Béla bácsi átadta a napló szerű visszaemlékezést, melyet a társaság motorja, Varga Zoltán 'Silver' írt össze, de ezenkívül még sok értékes relikviát, videó felvételt is kaptam (ez utóbbi digitalizálása folyamatban van).

A legnagyobb ajándék azonban egy örökérvényű üzenet volt az összetartozásról. Megtudtam ugyanis, hogy Feri bácsiék 8-10 éves koruktól egészen napjainkig összejárnak, érdeklődnek egymás felől! Ezt a hatalmas erőt már csak hárman őrzik, de üzenetét még időben átadták. Nekünk pedig az a dolgunk, hogy ezen ne csak elcsodálkozzunk és meglepődjünk, de tegyünk is lépéseket egy hasonló csoda életre hívásáért, illetve az eddig összegereblyezett értékek megmenntéséért.

Hajósi Áron

SZILVESZTER

2009.12.31.

Az év utolsó napján, a hálaadó mise után szép számmal gyülekeztünk az alsó hittan termekben. Izgatottan vártuk, hogy hogyan fog telni az év utolsó estéje. Nyolc óra felé elkezdődött a mulatóság a hagyományos virslis vacsorával. Miután megvacsoráztunk, Timi vezetésével elkezdődtek a csapatversenyek. Voltak kreatív feladatok, sorversenyek de mégis a legjobb az Activity volt. Éjfélkor részt vettünk az éjféli misén. Csodálatos érzés volt az új évet misével kezdeni. Utána pezsgőztünk, majd folytatódak a játékok és végül eredményhirdetés volt. A csoportjátékok után egy fergeteges karaokee következett.

Nagyon köszönjük Tibor atyának és Timinek, hogy megszervezték ezt az izgalmas bulit és felejthetlenné tették a szilveszterünket.

Egy résztvevő

VÉRADÁS

2010.01.10.

„Bár egyesek számára a karácsony talán az egyetlen alkalom az évben, amikor az adakozást gyakorolhatják, remélhetőleg még többen vannak azok, akik az ünnepek elmúltával is készek az önzetlen segítségre..” olvashattuk decemberben a plakátokon, szórólapokon és e-mail üzeneteinkben.

Plébániánk 3. éve szervez önkéntes véradási lehetőséget, nem csak a híveknek, hanem minden segíteni szándékozó embernek. Első évben még előzetes névsor leadása után szálltak ki az Országos Vérellátó Szolgálat emberei, hogy „megcsapoljanak” minket, tavaly már elég volt az ígérlet, hogy kellő létszámú embert szedünk össze, idén egyenesen a véradó központ keresett meg benünket, hiszen nagy szükségük volt a vérre, mivel az ünnepek alatt kevesebb ember megy el vért adni, és lecsökkennek a készleteik.

A szervezők és az atyák is úgy gondolják, hogy keresztényi kötelességünk, hogy segítjük embertársainkat, és a vérünk adása gyógyító célra az egyik legközvetlenebb dolog, amivel fizikailag segíthetünk sok-sok embert. Ennek szellemében idén is sokan járultak a tük elé, de különböző kisebb betegségeknek, vrszegénységnek az okán sokakat nem találtak alkalmasnak a véradásra a vizsgálatot végző orvosok. Ennek köszönhetően kevesebb vérral távoztak a vöröskeresztes testvéreink mint az elmúlt években. Emiatt jelezzük előre a kedves testvéreknek, hogy jövő januárban is lesz véradás a plébánián, tehát a jövő télen ismét arra kérünk mindenkit, hogy őrizze meg a hidegvérét, addig, amíg mi nem kérjük azt!

Aki eddig még soha nem adott vért, és bizonytalan vagy kérdése van, keresse fel a www.veradas.hu oldalt, ahol nem csak ezekre kaphat választ, hanem mindent megtudhat a vérről és a véradásról. Egy kis kivonat az önkéntes véradásról, azok számára, akik nem rendelkeznek internet eléréssel, illetve azoknak, akik kicsit félnek tőle:

A véradás az a segítségnyújtás, amikor önkéntesen, saját vérünkkel csekély mennyiséget más személy számára felajánlunk úgy, hogy az alkalmas legyen a beteg gyógyítására.

- » Véradó lehet mindenki, aki egészséges betöltötte a 18. életévét, de még nincs 65 éves, és test-súlya meghaladja az 50 kg.
- » Nők évente háromszor, férfiak évente ötször adhatnak vért. Két véradás között minimum 56 napnak kell eltelnie
- » A véradás alkalmával steril vérvételi zsákba, egyszer használatos tű segítségével 4,5 decili-

- ter teljes vért vesznek le (egy egység/1E), és egy keveset a vizsgálatához mintacsövekbe
- » A véradás 30-45 percet vesz igénybe, adatfelvétellel és kivizsgálással együtt.
 - » Fontos a véradás előtti folyadék fogyasztás mely segít a véradás alkalmával levett plazma pótlásában és, ha megfelelő mennyiségű folyadék van a szervezetben az erek teltebbek, a véna jobban látható, gyorsabb a vérvétel.
 - » A vér sejteket, (vörös és fehérvérsejt, vérlemezkék) és plazmát tartalmaz, mely a vér folyékony része.

“Adj vért és ments meg három életet!”

A levett vérből vörösvérsejt-koncentrátum, plazmakészítmények és vérlemezke-koncentrátum készül, így egy egység teljes vér 3 beteg életén segíthet.

Véradás=Szűrővizsgálat

A véradás után a mintacsövekbe levett vért minden alkalommal kivizsgálják függetlenül attól, hogy a véradó hányszor adott vért. A kötelező tesztek a HIV, Hepatitisz-B, Hepatitisz-C, szifilisz kimutatás és a vércsoport meghatározás.

A véradás menete:

1. Ön megadja személyi adatait a nyilvántartáshoz, kitölt egy kérdőívet egészségügyi állapotról. Az adatfelvételhez a személyi igazolványra és TAJ kártyára feltétlenül szükség van. (Figyelem! Csak az eredeti TAJ-kártya fogadható el, fénymásolat nem!)
2. Külföldi állampolgár esetén útlevél és magyar TAJ kártya szükséges (Figyelem! Csak az eredeti TAJ-kártya fogadható el, fénymásolat nem!).
3. Elfogyaszt egy-két pohár teát, hogy a leadandó folyadékot előre pótolja szervezetében.
4. Laboratóriumi és orvosi kivizsgálás következik.
5. Kényelmesen elhelyezkedik a vérvételi ágyon. A steril vérvételi zsákba 5 perc alatt leveszik a vért. Még 5 perc pihenő!

ati

A FARSANGI BÁL

2010.02.06.

Az előkészületek után táncszállal nyílt a bál. Volt Dunántúli és Moldvai tánc, körtáncot és páros táncot egyaránt roptunk. Őseinkhez híven Magyar táncot is jártunk.

Habár az elején félénken kezdtük, a hangulat jó volt és a végén már szinte mindenki táncolt. Többek közt egy kertész is csatlakozott hozzánk ki permetezést lelki gondozást kínált. Köszönjük az élő zenét Bella Péternek és csapatának, a táncosoknak meg az útmutatásokat. Kis pihenő után egy színdarab kezdődött, Molnár Ferenc után kissé szabadon, Játék a farsangon címmel. Habár ez - az eredetihez képest - egy rövidített előadás volt, annál több mosolyt, örömet okozott. A színészek alakítása páratlanul jó volt, még a színházi előadást is túlszárnyaló. Minden elismerés szóljon tehát nekik és köszönjük, hogy ilyen élményt kaphattunk. Ezek után kezdődött a nagybetűs BÁL, ahol a keringő tanítását követte a tánc. Ez nagyon hasznos volt avégett, hogy mindenki tudja mit lépjen. Ugyanígy volt ez a többi táncsal is. Ennek köszönhetően mindenki táncra perdült. Majd végül a választás jött: ki lesz a bál szépe, és lovagja? Sok versenyző közül Török Eszti lett a győztes. A lovagoknál szorosabb volt a helyzet. Végül meglepetésemre én lettem a lovag. Térdenállva nyújtottam át a bál szépeinek virágomat.

Ezek után felcsendült az angol keringő ez a bál tisztára mesébe illő.

Bella Mihály, a lovag

TANÚSÁGTÉTEL

VAN SZABADULÁS JÉZUS KRISZTUS ÁLTAL!

Nemrég fegyveres rablótámadás ért. Nagyon megijedtem, és ez a félelem, tudtam, hogy lehetőséget ad a gonosznak, hogy zaklasson.

Meg is tette. Ettől kezdve, az utcán, lépcsőházunkban egyedül szörnyű volt közlekednem.

Annyira féltem, remegtem, gyenge és feszült voltam. A mellkasomon mintha nyomás lett volna. Ráadásul a fejem, nyakam is minden nap fájt.

Tudtam, hogy a félelem lelke és a stressz mindezek oka, de nem akartam életem végéig félelemben élni, sem állandóan gyógyszert szedni, ami ugyan a feszültségemet csökkentette, de a félelmet cseppet sem. Azt is tudtam azonban, hogy van egy hatalmas, erős, csodálatos Istenem, aki meg akar, meg tud és meg is fog szabadítani, amikor jónak látja. Ebben is rá kell bíznom magam, hittel várnom a szabadulást, előre hálát adva érte. 5 nap után, amikor kiderült, hogy az addig alacsony vérnyomásom is felment, egy gyógyító és szabadító szolgálatban jártas testvér imáját kértem. Szabadító imájára Jézus Krisztus azonnal megszabadított a félelem lelkétől, elvette a remegést, gyengeséget, nyomást, feszültséget is. Félelem nélkül, dicsőítve, hálát adva mentem hazafelé. Azóta is egyedül, nyugodtan tudok közlekedni (nagyon jó érzés), csak a fej- és nyakfájdalom és a magas vérnyomásom maradt. Újabb 5 nap után az Úr egy szentségimádáson meggyógyította a fej- és nyakfájásomat is.

Az első stresszben nem tudtam elképzelni, hogy mi lehetett az egésszel Isten célja, de azt tudtam, hogy Ő engedte meg, s a napok múlásával ez egyre inkább körvonalazódott is. Megtapasztalhattam, hogy soha nem hagy el (hiszen megmondta: "Veletek vagyok minden nap a világ végezetéig."), hogy Ő segít meg a kritikus helyzetekben, hogy mit mondjak, mit tegyek, Ő ad lélekjelenléteket és Ő oltalmaz meg. Érdekes, hogy az aznapi Zsoltár a 27. volt: " Világosságom és üdvösségem az Úr, kitől félnék, életem oltalmazója az Úr, kitől rettegnék?"

Gyakorolhattam elfogadni az eseményeket, és hálát adni a történektért és az egész nehéz helyzetért abban a biztos tudatban, hogy az Úr megszabadít, javunkra és mások javára akarja ezeket felhasználni. Megtapasztalhattam, hogy családom mennyire szeret, aggódik, értékeli, s ez nagyon jól esett. Megéltam, hogy a dicsőítés alatt elmúlik a félelem, szomorúság, feszültség. Isten próbára tett, segítségével sikerült kiállnom a próbát, s hitem, bizalmam is megerősödött. Megmutatta, hogy mennyire gyenge és kicsi vagyok, de így tudott megnyilvánulni az Ő ereje és nagysága. Harmadnap a misén így szólt hozzám Izajás 35-ben:

„Erősítétek meg a lankadt kezeket és a roskadozó térdeket szilárdítsátok meg! Mondjátok a remegő szívűeknek, ne féljete! Íme a ti Istenetek!...ő jön el és megszabadít titeket.” És végül csodálatos volt ismét megtapasztalni (a klausztrofóbia lelkétől már négy éve megszabadított hét évi szenvedés után) az Ő szabadítását, hatalmát, s most még nagyobb hála és szeretet van a szívemben iránta.

Olyan sokan vannak különböző okok miatt rabságban (pánikbetegség, különböző fóbiák, depresszió, kábítószer, alkohol, cigaretta, káromkodás, stb.), de nem kell elkeseredni, mert van szabadulás Jézus Krisztus által. Csak el kell fogadni Őt urunknak és megváltónknak, neki kell adni a szívünket, rá kell bízni életünket, s ha kell, kérni közbenjáró segítségét. Az Úr útjai kifürkészhetetlenek, Ő tudja, hogy mit, miért enged meg számunkra, de biztosak lehetünk abban, hogy mindent a javunkra akar fordítani, hogy nála jobban nem szeret senki, hogy nála szebbet nem akar senki, hogy nála jobban nem tudja senki, hogy mi a jó nekünk.

Enikő

HÍRDETÉS

FOTÓ- ÉS RAJZPÁLYÁZAT

Az elmúlt évekhez hasonlóan ismét FOTÓPÁLYÁZATot hirdetünk "AZ ÉN BÉKE TEREM" címmel

Várunk minden olyan saját alkotást, amelyek plébániánk környezetét, életét mutatják be, legyen szó akár egy tárgyról, személyről, hittanos és kulturális alkalomról, szentségek kiszolgáltatásáról, szertartásokról, vagy akár magáról a Béke térről, amihez hozzátartozik a 80 éves templom és környezete. Felhívjuk a pályázók figyelmét, hogy kizárólag 2010. január elseje után készült alkotásokat fogadunk el, és kizárólag saját készítésű művekkel lehet indulni. A beérkezett alkotások ezúttal egy szűrésen is átesnek és a legjobb műveket a szokásoshoz hasonló módon kihelyezzük a templom falaira, valamint a kategóriájukban legjobbakat díjazásban részesítjük.

A Te szemszögedből eddig talán nem láhattuk a mi Béke terünket, kérünk tehát, hogy

fedd fel előttünk már elkészült, vagy megvalósításra váró rajzodat, vagy fényképedet! Minden képhez csatolni kell az alkotó nevét (esetleg életkorát) és a mű címét, de bármilyen szövegrészlettel (pl. szentírási, bölcséleti, vers idézettel, saját gondolattal, stb.) is ki lehet egészíteni. Az alkotásokat digitális formában a janos.szolnoki@gmail.com e-mail címre kérjük elküldeni, minden egyéb pályaművet a plébánián (sekrestyében, irodában, hittanórán, stb.) lehet leadni „Fotópályázat” megjelöléssel. A leadott papírképeket, rajzokat scannelés után visszaadjuk.

Szintén a korábbi évek módszerét követve szavazatukkal minősíthetik a jelenleg kint lévő Újjászületés címmel indított pályázatunk műveit. A témakörben elhelyezett szórólapokon szavazhat az Ön által legjobbnak ítélt alkotásokra, amelyek készítőit jutalmazzuk.

A szavazatok leadási határideje, valamint az új pályázat nevezési ideje 2010. húsvét, azaz április 4.

jan

SZENTEK ÉLETE

ISTENES SZENT JÁNOS

Március 8.

*Montemor-o-novo (Portugália), 1495. március 8. +Granada, 1550. március 8.
Ciudad János egyszerű, vallásos szülők fiaként Portugáliában született 1495. március 8-án. Amikor nyolc éves lett, szülei szállást adtak egy papnak, aki Madridba igyekezett és lelkesedéssel beszélt a spanyolok vallásos életéről. A fiú kipirult arccal hallgatta, s amikor a pap eltávozott, megszőkött otthonról: Madridba akart menni. Miután három héten át eredménytelenül kutattak utána, édesanyja behalt bánatába. Felesége halála után az apa belépett testvérnek a ferencesekhez. Ő sem látta fiát soha többé.

János mintegy hatvan mérföldnyire gyalogolt, akkorra teljesen kimerült. Egy kis spanyol város, Oropesa pástorainak vezetője irgalomból házába fogadta. A juhokat kellett őriznie, ennek fejében pedig olyan nevelésben részesült, amelyet szüleinél aligha kapott volna meg. Megtanult írni, olvasni, számolni, és a gazdálkodásban is kiképeztek. Derék fiatalemberré lett, és gazdája minden évben fontosabb feladatokat bízott rá, végül már az egész birtokot ő vezette egyedül. A gazda végleg a családjához akarta kötni értékes emberét, és elhatározta, hogy lányát feleségül adja hozzá.

Úgy látszik, János addig boldog volt Oropesában, de most azt gondolta, hogy a házasság nem neki való. Először gondolkodási időt kért, aztán elutasította az ajánlatot. Mikor pedig gazdája erőltette a dolgot, elszökött.

Katonának állt és a francia-spanyol háborúban szolgált. A katonáskodás közben viszont elfelejtkezett az imádságról, és egyre mélyebbre süllyedt. Csak egy lelki megrázkódtatás térítette ismét jó útra: leesett a lováról, és elvesztette eszméletét. Amikor magához tért, ellenséges területen találta magát. A Szűzanyához fohászzkodott, és épségben visszajutott a spanyol táborba.

De ott még rosszabbul járt: megbízták, hogy őrizze a zsákmányt, amit minden ébersége ellenére elloptak. Őt gyanúsították a tett elkövetésével, és halálra ítélték. Föl akarták akasztani, de egy magas rangú tiszt visszaadta az életét azzal a föltétellel, hogy minél előbb tűnjön el a hadseregből.

Most visszatért Oropesába, régi gazdájához, aki örömmel fogadta ugyan, de ismét házassági terveivel szorongatta. Erre harmadszor is a szökést választotta. Beállt abba a hadseregbe, amely Bécsnél harcolt a törökök ellen, és a hadjárat befejezése után becsületben bocsátották el.

János elzarándokolt Compostellába, és ott megvilágosításért imádkozott, hogy milyen útra lépjen a jövőben, de kérdésére nem kapott választ. Visszatért szülőhelyére, s megtudta, hogy szülei már meghaltak.

Egy nap aztán az a gondolata támadt, Afrikába megy, hogy ott segítségére legyen a fogoly keresztényeknek, és talán dicsőséges vértanúságot is szenvedjen. Elszegődött egy gróf családjához, aki Ceutába ment száműzetésbe. Ott megismerkedett egy ferences atyával, aki megmondta neki, hogy a vértanúság utáni szomjúhózásában még sok az önszeretet, valami szerényebbre törekedjék. Így hát János visszatért Gibraltárba, és szentképeket árusított. Hamarosan egy kis boltot is tudott vásárolni magának Granadában.

Egy napon Avilai János, a híres hitszónok érkezett a városba. A szentéletű férfi szavai mélyesen megragadták Jánost. Elajándékozta minden árúját, és bezárta a boltját. Mivel igen különösen viselkedett, kiabálva és a mellét verve szaladgált az utcákon, bolondok házába csukták, hogy észre térítsék.

Avilai János meghallotta, mi lett prédikációjának következménye. Meglátogatta az „őrültet”, aki őreinek nagy csodálkozására azonnal megnyugodott. Avilai pedig megmagyarázta Jánosnak, hogy éppen elég ideig űzte különönc bünbánati gyakorlatait, kezdjen most már olyasvalami-be, ami másoknak is hasznos.

Negyvenkét éves volt akkor. Már birtokában volt a nagy hivatáshoz szükséges belső érettségnek, és egy zarándoklat alkalmával világos lett előtte Isten hívása: a rászoruló szegény betegeknek kell segítenie. Fölkereste Avilai Jánost, aki megerősítette őt küldetésében, és irányt adott lelki életének.

Kemény munkába vágott ekkor: éjszaka fát gyűjtött az erdőben, s nappal eladta. Árából ételmelet és orvosságot vásárolt a vagyontalan betegeknek. Ez az üzlet is fölvirágzott, és János hamarosan olyan helyzetbe került, hogy házat bérelhetett. Oda hordta betegeit, és önfeláldozóan ápolta őket.

Minden este kilenc óra tájban elment hazulról a hátán egy puttonnyal, és egy zsinóron két tálat lógatva a vállán hangosan ezt kiáltozta: „Ki akar jót tenni magának? Az Isten szerelméért, tegyetek magatoknak is valami jót, testvéreim!” Kezdetben nem sok gyűlt össze, de hamarosan ismerték már az oly jóságosnak és szent életűnek látszó embert. Az adományok egyre gazdagabbak lettek, és gyakran alaposan megrakodva tért haza, nemegyszer egy szegény beteg kíséretében, akit valahol fölcsedett.

Szentségének híre elterjedt, és nemsokára már nem kellett kéregetnie; az emberek odahozták neki a szükséges dolgokat, és a granadai érsek is erőteljesen támogatta, úgyhogy egy nagyobb házat tudott bérelni.

Tuy püspöke, aki nagyra becsülte őt, jóváhagyta az „Istenes János” nevet, amelyet az emberek adtak neki. Készítettett számára egy köntöst is, hogy megismerjék róla, és meghagyta, hogy segítőtársai is olyat viseljenek.

Egyre több ifjú ember jött, hogy János vezetése alá rendelje magát; csak alapos vizsgálat után vette föl őket. A mű szemmel láthatóan Isten áldását élvezte. Hamarosan egy második kórházat kellett építenie, és ez Jánost adósságba verte. Az érsek tanácsára Valladolidba ment az udvarhoz, hogy támogatást kérjen, amit meg is kapott. Rövidesen azonban Valladolidban is éppen olyan sok szegény jött hozzá, mint Granadában. Kísérőtársa figyelmeztette, hogy az adományt eredeti céljára fordítsa, mármint Granada számára, de János nem volt képes egyetlen szegényt sem elutasítani. „Testvéreim -- válaszolta --, akár itt, akár Granadában adunk, mindig az Úrnak adunk, mert ő van mindenhol és minden szegényben.” Végül is udvari jötevői további készpénz helyett váltókat adtak neki, amelyeket csak Granadában lehetett beváltani. Így ki tudta egyenlíteni adósságait.

A betegek szolgálatában, megfeszített munkában eltöltött 13 év meglehetősen felőrölte erejét. A valladolidi utazás fáradalmait alig tudta kiheverni. És akkor egy nap azt hallotta, hogy kiáradt a Xenil folyó, és rengeteg fát sodort a partra. Az alkalmat nem akarta elmulasztani, hogy szegényein segíthessen. Fagyújtás közben egy fiatalember a vízbe esett, és az áradat elsodorta. Megmentésére János a folyóba ugrott, de nem tudta kihozni. Teljesen kimerülve ért partra. Olyan testi és lelki megrázkódtatás érte, amelyből a legyengült férfi már nem tudott fölépülni. Érezte halálának közeledtét, ezért elrendezte kórházának ügyeit.

Egy gazdag jötevője engedélyt szerzett az érsektől, hogy házába vihesse, és gondos ápolásban részesítette, de a véget már nem tudta föltartóztatni. Miután az érsek föladta neki a betegek szentségét, Istenes János meghalt ötvenötödik születésnapján.

Műve egyre jobban elterjedt, végül harminchat évvel a szent halála után V. Sixtus pápa kánonilag is megerősítette a közösséget Irgalmas testvérek néven. A rend az egész világon elterjedt, 1980-ban 189 rendházban 1755 szerzetes tevékenykedett.

Istenes János 1690-ben avatták szentté. XIII. Leó pápa a katolikus kórházak védőszentjévé tette, s nevét belefoglalta a haldoklók egyházi imájába.

Ünnepét 1714-ben vették föl a római naptárba, március 8-ra.

forrás: www.katolikus.hu

A LEGSZEBB KÖNNYECSEPP

Sok szép mesére emlékszem gyerekkoromból. Legszebbnek tűnik mégis az a mese, amelyet nagyanyámtól hallottam. Leírom, hogy ti is gyönyörködjétek benne:

Réges-régen történt: angyalt küldött a földre a Jó Isten, hogy vigye fel az égbe a legszebb könnyecseppet. Az angyal bejárta az országot, világot. Végre rátalált egy özvegy édesanyára, aki egyetlen gyermekének koporsója felett hullatta könnyeit. Minden könnyecseppje igazgyöngynek látszott, szikrázott rajtak a napsugár. Az angyal azt gondolta, hogy könnyen teljesítette a feladatot. Túl korán örvendezett. Isten ugyan megdicsérte őt szorgalmáért, de azt mondta, hogy szebb könnyecsepp is van a világon.

Az angyal ismét útnak indult. Másodszor egy ártatlan kisfiú könnyét vitte az égi trónus elé, de ezzel sem teljesítette feladatát. Újból a földre röppent. Villámgyorsan gyűjtögette a legkülönbözőbb könnyecsepeket: Hálakönnnyből, keserű csalódásból kihullajtottat, bánatos édesapáét, szomorú édesanyáét, haldokló emberét... Isten azonban mindezekre azt válaszolta: szebb könnyecsepp is van a világon!

Szomorú volt az angyal mert nem tudta teljesíteni Isten kívánságát. Bele is fáradt a sok keresésbe. Betért egy templomba pihenni. Úgy gondolta hiába minden igyekezete, a legszebb könnyecsepre soha sem talál rá. A templom félhomályában egyszer csak egy embert vett észre, aki félrehúzódva keserűen zokogott. Saját bűneit siratta, nem talált vigaszt, mert átérezte szörnyű tettet: az Istent bántotta meg. Ezért folyt a könnye és meleg esőként áztatta a poros követ. Az angyal nyomban mellette termett: szemkápráztatóan ragyogott valamennyi könnyecsepp, miközben tarsolyába gyűjtögette őket. Érezte, hogy végül mégis sikerül teljesítenie a rábízott feladatot. Valóban a könnyecsepek oly szépek voltak, hogy az angyal nem tudta levenni róluk a tekintetét.

Amikor a könnyecsepekkel odaállt a Jó Isten elé, dicséretben részesült. Isten így szólt hozzá:

- Látod nincs szebb ragyogás, nincs aranyosabb fénysugár, mint ami a bánat könnyéről verődik vissza. Mert a bánat fakasztotta könnyecsepek igaz szeretetről tanúskodnak, és csillogásukkal a bűntől megmenekült szabad ember szépségéről győzik meg a világot. A bűntől felszabadult ember az örökkévalóság fényét sugározza.

Nagyanyám így fejezte be a meséjét: Ha vétkezel szállj magadba és őszintén bándd meg bűneidet. Isten a megtérő bűnösnek mindig kész megbocsátani. Ez már nem mese, hanem örömbé szédítő valóság.

HUMOR(GYEREKSZÁJ)

Kisfiunk nem tudta lecsavarni a köhögés elleni szirup kupakját. Boszszankodva kérdezte:

- Miért nem tudom én ezt kinyitni?
- Mert biztonsági zár van rajta, hogy nehogy a gyerekek felhörpintsék - feleltem.
- De honnan tudja, hogy én gyerekek vagyok?

Nagymama mutogatja a régi fotókat a gyerekkorából. Kislányunk csodálkozva kérdi:

- Mamika, amikor te kislány voltál, minden fekete-fehér volt?

Ha böjt, legyen böjt!

Nagyböjt fogadalmakról beszélgetünk a gyerekekkel. Mi mindent lehet elhatározni, miről lehet lemondani, mit lehet felvállalni. Hároméves lányunk lelkesen felkiált:

- Nem fogok rosszködni! - a család kitőro örömmel veszi a felajánlást, így Panka eltöpreng, majd határozottan hozzáteszi:
- De csak nagyböjtben!

Rozi megfenyegeti kis barátját:
„Rajtatok tartom a szemeteket!”

Gazdasági válság

Óvodáskorú kisfiamnak magyarázom, mi az a kenyérkereset. Nagy szemekkel figyel, látom, érti, miről van szó. Néhány nap múlva boldogan világosítja fel az óvónénit: Nálunk apukám keresi a kenyeret, anyukám meg a szalámit a kenyérre.

Hívom a családot vacsorázni. A gyerekek elindulnak felém a kertből, Apuka tovább nyírja a fűvet. Négy és fél éves kislányom az ajtóból visszafordul, nézi a fűvet nyíró édesapját, s merengve így szól: „Ha gyerek lenne, első szóra jönne.”

VERSALÁZAT

Néha kínai fallal körítem a kertemet.
Kizárom az embert, hogy szeretni tudjam az embert,
Mert tetőtől talpig gonosz, és mégis szeretni kell!
Álmaim bozótjába bújok, mint Ádám a paradicsomban.
Egy hang tükörként kérdez a magasból:

Ki vagy te?

Én a szenvedések szűrőin szűrtem a véretem.
Aranymosónak álltam életem folyójába.
Meríteni próbáltam a jóságból, és a szeretetből.
Egy kanál csak kanálnyit meríthet a tengerből,
Egy jánosbogár csak bogárnyit csenhet a napfényből,
én ember vagyok s csak embernyit meríthetek Istenből!

Ez vagyok én.

A szenvedések szűrőin szűrtem a véretem:
mégis paráznság iszapját sodorja, mint az árvíz.
Aranymosónak álltam életem folyójába:
mégis hiú vagyok, mint a többiek,
Szeretem, ha szemet hunynak hibáimra,
örülök a tömjénezésnek.

Ez vagyok én.

Tetőtől talpig ember vagyok, s magamat is szeretnem kell!
Könnyeim varázslatos vegyi vize végigcsorog a lelkemen,
S most látható lett egy titkos írás.

Valaki valamikor titok-tintával írt a lelkemre,

Most látható lett az üzenet:

“Eddig nem találtál semmit, mert magadat kerested!

Hazudtál:

első volt az én, második a felebarát, harmadik az Isten!

Ezért nem találtál semmit.

A szentek és hősök más sorrendet hajszoltak:
első az Isten országa, második a Felebarát, harmadik az Én.

Ez az út, az igazság, és az élet.”
Ennyi aranyat mostam ki máma a folyóból.
Ezt az aranydrótot kifeszítem magamtól a végtelenig.
Az egyik végén van Isten,
A másik végén egy kis villanylámpa: én.
Megindulnak az örök áramok, és kigyúlok a sötétben...
Ha Ő akarja, világítok betegek ágya felett,
Ha Ő akarja, nászi népnek világítok,
Ha Ő akarja, világítok minden magyaroknak,
Ha Ő akarja, ívlámpa leszek a beborult Európa felett..
Ha Ő akarja, egy fekete kéz kinyúl az éjszakából
S a lámpát összeroppantja örökre...

Mécs László

Az Angyalföldi
Szent László Plébánia
honlapja

1139 Budapest, Béke tér 1/A | Tel.: 3-400-666

<http://beketer.ghost.hu>

<http://szentlaszlo.tk>

Segítsen Ön is!

HAITI

Számlaszám:

12011148-00124534-00900004

Várjuk észrevételeiket és javasataikat!

Kiadja: Angyalföldi Szent László Plébánia 1139 Bp. Béke tér 1/a. Tel.:3-400-666

Nyomdai munkák: Monobit nyomdaipari Kft. 1033 Bp. Reményi Ede u. 3. Tel.:439-0485

Kapcsolat: 20/775-2797 (Tibor atya), 20/331-9588 (Hajósi Áron), 20/991-9927 (Czinege Attila)

web, e-mail: www.szentlaszlo.tk, bekehr@gmail.com

Információs lista: szentlaszlo@lists.ghost.hu (List owner: cino@gportal.hu)

A lista honlapja: <http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/szentlaszlo>